

Posypání pissoirů; záchodů a koňských stanišť atd. karbolovým vápnem anebo vápnem fenylovým nemá ceny, jelikož prostředek ten, ač se ho velmi mnoho a s dosti značným nákladem užívá, nemá — jak zkušenost učí — desinfekčních vlastností. Častější splachování vodou lépe odstraní obtěžující zápach a napomáhá čistotě.

Tak zvaná surová kyselina karbolová, již se spotřebuje velké množství, nebývá než obyčejný dehet, jehož účinek desinfekční jen nepatrný jest.

Surové kyseliny solné neb surové kyseliny sírové k desinfekci použití možno jen za dohledu znaleckého.

Zbudou tedy co skutečně účinné, bezpečné a tudíž obecně potřebné prostředky desinfekční jen: žíravé vápno, hraněná kyselina karbolová a lysol, po případě též vídeňský a Pearsonův kreolin.

Látky tyto, vyjma žíravé vápno, nejsou laciné prostředky desinfekční, a to je na překážku jich upotřebení.

K tomu ještě stoupá cena těchto umělých výrobků průmyslových podle větší poptávky, ba státi se může, že jich výroba potřebě ani nedostačí.

Těžko jest také zaručiti stejné složení takových přípravků.

Vápna jest však množství nezměrné; jest tudíž a zůstane i na dále laciným prostředkem desinfekčním, a jelikož účinek jeho četnými zkouškami vědeckými potvrzen jest, zasluhuje beze sporu, aby zaujalo prvé místo mezi všemi toho času známými prostředky desinfekčními.

Žíravého vápna v prášku upotřebujeme k pokrytí nebo k zasypání lépe než vápna karbolového. Nejvydatněji působí co mléko vápenné, jež takto se připravuje:

Hrubě tlučené kusy vápna žíravého (páleného vápna) pokropíme vodou přes dvě třetiny vlastní váhy a když se rozpadnou, rozmícháme je na stejnoměrný prášek.

Litr sypkého prášku vsypeme do prostranné láhve a přilejeme 4 litry vody; láhev dobře uzavřeme a obsah pilně protřepeme.

Tekutina, jež tím povstane, jest jedním z nejvydatnějších prostředků desinfekčních.